

30 juni 2024 (13de zondag door het jaar)

Didier Croonenberghs o.p.

We zijn aan het einde van het pastorale en academische jaar. Een jaar dat voor mij voorbij is gevlogen. Weet u, er is niets minder objectief dan de verhouding tot de tijd! 90 minuten om een doelpunt te maken en u te kwalificeren lijkt supersnel. Maar vijf seconden langer wachten bij een stoplicht omdat de persoon voor u niet opzij gaat wanneer het licht op groen springt, werkt echt op onze zenuwen! Kortom, tijd is subjectief. Maar één ding is zeker, voor ieder van ons: *tempus fugit irreparabile*. De tijd is aan het verglijden. Onherstelbaar. De tijd raakt op... De tijd vliegt. Elke minuut die voorbijgaat neemt iets weg van ons leven. Elke seconde brengt ons dichterbij onze dood, onze enige zekerheid hier op aarde. Deze dood waarvan we niets zeker weten...

Ja, de tijd raakt op. Geen weg terug mogelijk. Er is een soort “*vloeibaarheid*” van de tijd. Maar niet alleen van de tijd. Zygmunt Bauman —een Poolse socioloog— beschrijft onze westerse samenleving als vloeibaar! We zouden in een postmoderne en vloeibare wereld leven, waar alles stroomt! Alles is gelijk. Alles is toegestaan... De moderne samenleving smelt en wordt vloeibaar, volgens deze socioloog. We zijn geconfronteerd met het verdwijnen van solide structuren die de oude samenleving vormden, en steeds verder plaatsmaken voor processen die in beweging zijn. Efemeer. Vloeibaar. Dit resulteert in voortdurende onzekerheid voor wat de toekomst brengt. En dat maakt sommigen van ons misschien bang...

In het licht van zo'n realiteit, zullen we nu naar het evangelie van vandaag kijken! En zorg ervoor dat we wat goed nieuws brengen in ons leven. In dit verhaal hebben we twee figuren van vrouwen voor wie het leven lijkt te worden doorgebracht in pure *verspilling*... Het leven lijkt vloeibaar! Zonder hoop. Zonder geloof!

De eerste vrouw in het evangelie heeft twaalf jaar aan bloedvloeïing geleden. Er is zelfs geen medische hoop meer. Bloed, in Bijbelse symboliek, is leven! Het is alsof deze vrouw 12 jaar van haar leven heeft verloren. Deze vrouw is het symbool van een leven dat nergens heen gaat! En zelfs haar geld —dat *liquide* middelen is! — wordt tevergeefs uitgegeven.

De tweede vrouw is twaalf jaar oud. Ze werd dus geboren op hetzelfde moment dat de andere vrouw begon te lijden. Deze tweede vrouw is ook veroordeeld tot een zinloos leven. Ze is ziek en bedlegerig. Het leven lijkt te verdwijnen, te stromen als de tijd, zonder doel.

Wat leert het evangelie van vandaag ons? Het geloof alleen kan ons werkelijk verheffen! Als je op de bodem van het gat kijkt is een ontmoeting voldoende om geloof in ons te wekken. Zelfs als we niet in onszelf geloven, gelooft God in ons. Vanaf daar, is het herstel, opwekking mogelijk. Geloof is de laatste levensbron die we kunnen activeren als er niets meer is. En om dit te doen, is geloven niet in de eerste plaats gebaseerd op inhoud...

Dit is wat Jezus laat zien aan de dochter van Jairus en dat is de verrassende kern van het evangelie van vandaag: “*Wees niet bang, maar blijf geloven*”. De liturgische vertaling is weer verkeerd... Letterlijk, het is “*Geloof alleen!*”.

Het doel is niet in de eerste plaats te geloven in zichzelf, in de ander, in God in de Kerk... Jezus zegt letterlijk: “Geloof... alleen!” Anders gezegd: Laat los. Begin met te geloven! Dit is wat leidt tot de opstanding van deze twee vrouwen.

De kracht van het geloof is dus wat in ons overblijft... als er niets meer te geloven is. Geloof —zo wordt ons vandaag in het evangelie gezegd— is dus niet in de eerste plaats een inhoud. Het is allereerst niet *iets* waarin we moeten geloven. Het is een relatie van

trouw. Geloof is een paradoxale hefboom die blijft, zelfs wanneer er niets meer te geloven is.

Wanneer je niet meer in jezelf gelooft.

Je kunt nog steeds geloven.

Wanneer je niet meer in God gelooft,

kun je nog steeds geloven.

Wanneer je niet langer in de *rode duivels* gelooft,

kun je nog steeds geloven....

Serieus. Dit is wat het Evangelie ons vandaag zegt.

Misschien heb je geen zin meer aan je leven?

Misschien heb je de vermoeidheid gezien van anderen —ouders, dokters, vrienden, broeders— die je probeerden te genezen?

Misschien zie je het leven onherstelbaar vloeien?

Misschien zie je de energie van je leven verdwijnen?

Door een professionele mislukking of een scheiding.

En toch blijft er dit woord van Christus:

Geloof alleen... En je zult leven.

Geloof alleen... En jouw geloof zal je genezen.